

אהרון הכהן סקלי (חביבי אהרון)

סיפור העלאת עצמותיו לא"י

בנו דויד הכהן העלה את עצמותיו לקבורה בארץ ישראל בשנת 2007 שלוש שנים קודם לכן הוא נאלץ לשוב על עקבותיו מקזבלנקה אחרי שהשלטונות במרוקו לא אפשרו לממש את בקשתו טמינת העצמות בבית הקברות בסנהדריה לוותה בתקיעת שופר

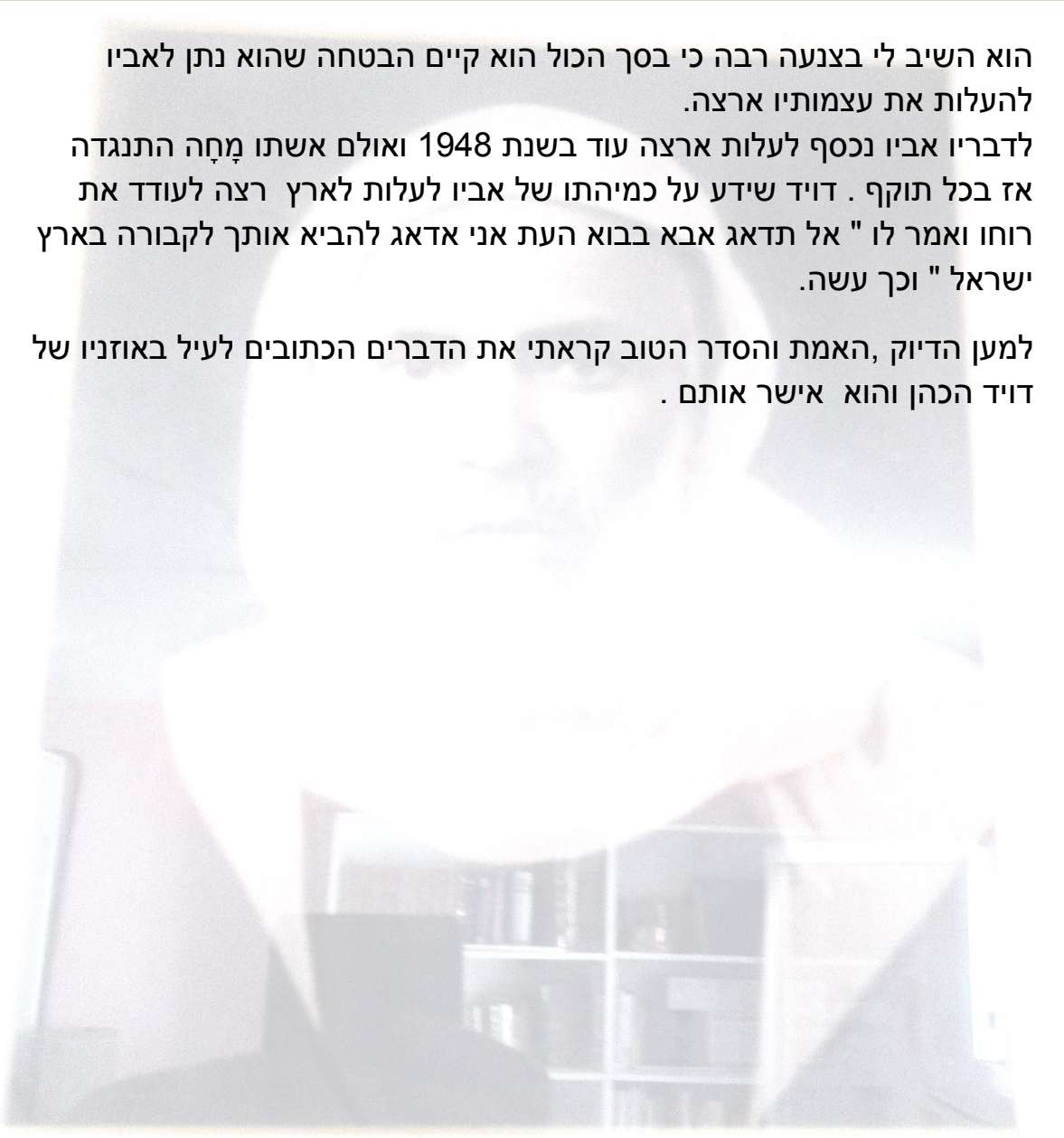
דויד העלה את העצמות במבצע יקר ומורכב כשהוא בגיל שמונים ושש . הוא טס מישראל לקזבלנקה שם גייס צוות של אנשי חברה קדישא ויחד הם נסעו מרחק של כשש מאות קילומטר עד לעיירה לעיון שבה גר בימי חייו ושבה היה קבור .

שמחה אחותי שבקרה בבית הקברות בשנת 1982 (הרבה לפני גלי התיירים מישראל שהחלו לפקוד את מרוקו) חזרה משם עם תיאור משונה של בית קברות שבו מרבית המצבות של הקברים שלמות ואולם ליד מספר לא קטן של הקברים היה פעור חור גדול ועמוק . עדות זאת תועדה בתמונות ע"י דודו בן אברהם הכהן (דודו דיברהים) שביקר בבית הקברות כמה שנים מאוחר יותר . ההסבר לחורים שנפערו ליד הקברים הוא שככל הנראה הם שמשו להוצאת עצמות מן הקברים על מנת להשתמש בהם בטקסי כישוף .

דויד חשב להעלות גם את עצמותיו של הסבא שלנו דויד הכהן ואולם לדבריו לא השאירו דבר מן הקבר . הוא התלונן על ההרס וההשחתה של הקברים בפני השלטונות אשר השיבו לו שאין באפשרותם לאתר את העבריינים ואילו אפשר היה לאתר אותם הם היו נענשים במלוא חומרת הדין .

העצמות הובאו לארץ ביחד עם שק מהאדמה שבה היה טמון והוטמנו בטקס מרגש בבית הקברות בסנהדריה שבירושלים.

כאשר נגשתי אליו אחרי ההלוויה כדי לברך אותו על המעשה הנפלא שעשה

הוא השיב לי בצנעה רבה כי בסך הכול הוא קיים הבטחה שהוא נתן לאביו להעלות את עצמותיו ארצה.
לדבריו אביו נכסף לעלות ארצה עוד בשנת 1948 ואולם אשתו מָחָה התנגדה אז בכל תוקף. דויד שידע על כמיהתו של אביו לעלות לארץ רצה לעודד את רוחו ואמר לו " אל תדאג אבא בבוא העת אני אדאג להביא אותך לקבורה בארץ ישראל " וכך עשה.
למען הדיוק, האמת והסדר הטוב קראתי את הדברים הכתובים לעיל באוזניו של דויד הכהן והוא אישר אותם .